

Zprávy.

† **Dr. Antal Murarik.** Koncem minulého roku došla do Prahy zpráva, že v Budapešti zemřel 17. listopadu 1939 mladý maďarský právní historik dr. Antal Murarik. Murarik se narodil r. 1913 a po dokončení právnických studií na universitě v Budapešti vstoupil do maďarské soudní služby; zároveň byl nehonorovaným asistentem prof. Fer. Eckharta na budapeštské právnické fakultě. R. 1936 se odebral jako stipendista maďarské vlády na odborná studia do ciziny. Studoval nejprve jeden semestr u profesorů Kaprasa a Saturníka v Praze, potom nějaký čas v historických ústavech vídeňských a konečně v létě 1937 u prof. Rafacze ve Varšavě a u prof. Kutrzeby v Krakově. Za jeho pobytu v Praze vznikla drobnější studie »Szláv és magyar jogtörténet«,¹⁾ pojednávající o poměru mezi právními dějinami slovanskými a maďarskými, výsledkem celoročního studia v cizině pak byla velká práce o vzniku aviticity,²⁾ která se sice týkala především práva maďarského, přihlížela však také dalekosáhle k právnímu vývoji národů slovanských. Znalost slovanských řečí umožňovala ostatně Murarikovi navazovati soustavně na zásady a dílo českého právního historika Karla Kadlce, jehož s vzácnou nestranností považoval za svůj vzor ve vědecké práci. Murarik zasazoval tak ve svých pracích uherský právní vývoj do širšího rámce právního vývoje středoevropského, především pak západoslovanského. Řada drobnějších článků a recensí Murarikových byla uveřejněna v budapeštském časopise »Századok«. Poslední jeho práce »Myšlenky sv. Augustina ve středověkém právu Střední Evropy« vyšla v Kaprasově Poctě už po autorově smrti. Nečekaného úmrtí Antala Murarika, vždy veselost i zdánlivým zdravím kypícího, želí i u nás řada jeho dobrých přátel, kteří si od něj do budoucnosti mnoho slibovali.

M o j m í r V a n ě k.

Úmrtí kněze, právního historika. Před závěrkou čísla dochází zpráva, že dne 22. dubna t. r. zemřel v Novém Strašecí Msgr František Vacek ve věku 82 let. Pocházel z Chrudimě; studia theologická konal ve Vídni a v Praze, načež kaplanoval po dobu 11 let v Aši, Velvarech, na Smíchově a v Bubenči. Pobyt v Praze mu umožnil věnovati se studiu historickému na pražské universitě. R. 1892 obdržel místo profesora bohosloví na

1) Viz můj referát ve Sborníku věd právních a státních, roč. XXXVII, str. 196.

2) O této práci jsem referoval spolu s kol. Jos. Karpatem z Bratislavy na str. 285 a násl. roč. XXXVIII. tohoto časopisu.

gymnasiu ve Slaném, ale po dvou letech dostal se zase zpět na reálné gymnasium v Praze. Z jeho spisů zaujímá nejpřednější místo dílo »Sociální dějiny české doby starší« (vydané původně pod názvem »Vývoj society a práva slovanského v Čechách« v »Aléthei« 1897—1901), jež doposud nepozbylo ceny, jsouc opřeno o důkladné studium pramenů historických. Dobré jsou rovněž jeho práce »Agrární dějiny české starší doby«, »Emfyteuse (dědičný pacht) v Čechách ve XIII. a XIV. století«, »Soudnictví v Čechách městské a vrchnostenské až do XV. století«, »Selský stav v Čechách v letech 1419—1620« a j. Psal též práce čistě historické, jako »Paměti král. města Velvar« (Praha 1883), »Holešovice a Bubny před 300 lety« (Praha 1887), »Král. Obora, Bubeneč a VII. část města Prahy« (t. 1889) a j. Léta odpočinku trávil v Novém Strašecí, kterémuž městu rovněž sepsal dějiny. Za vědeckou činnost byl významován členstvím České Akademie, Král. České společnosti nauk i akademie zemědělské. Česká věda ztratila v Msgru Vackovi pilného a neúnavného badatele.

T. S.